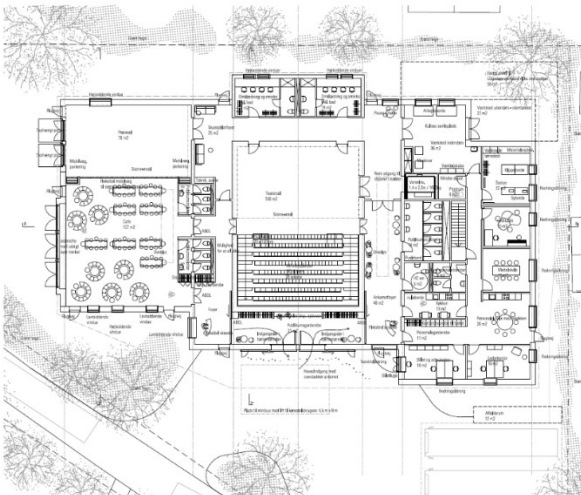

Forslag 12635

Forslag 17913

Forslag 57763

ISHØJ TEATER

DOMMERBETÆNKNING

Godkendt af bedømmelseskomiteén 29. september 2021

KONKURRENCENS FORMÅL

A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal har afholdt en arkitektkonkurrence om det bedste forslag til enten ombygning eller nybygning på Ishøj Teaters placering i Tranegilde landsby.

Gennem et halvt århundrede har Ishøj Teater begejstret børn fra vuggestuer, børnehaver og skoler med forestillinger fra eventyrets univers. Teatrets aktiviteter har med årene nået et niveau, som ingen havde drømt om, da den nuværende bygning blev opført i 1972. Bygningen har ikke kunnet følge med denne udvikling og fremtræder i dag nedslidt og utilstrækkelig.

Det har været målet både at styrke Ishøj Teaters identitet som et eventyrligt sted og at sikre teatret fysiske forhold, der opfylder moderne krav til komfort, bæredygtighed og teknik. Forslagene til såvel ombygning som nybygning er udarbejdet inden for rammer og krav beskrevet nærmere i et konkurrenceprogram.

Resultatet af konkurrencen fremlægges i denne dommerbetænkning, og både Ishøj Kommune, Ishøj Teater og A.P. Møller Fonden vil takke forslagsstillerne for en bred og kvalificeret belysning af mulighederne for at løse opgaven med at skabe tidssvarende, funktionelle og inspirerende rammer om teatrets fremtidige udvikling.

Konkurrenceforslagene giver hver deres bud på de arkitektoniske rammer for, hvordan Ishøj Teater løfter sin vision om at være et teater med højt til loftet – i tanke, rum og indhold. Et børneteater med plads til udfoldelse med forestillinger, der reflekterer barnets verden og skaber rum til sanser og følelser. Et nyskabende teater der kan hjælpe børnene med at begribe verden. Et teater, hvor publikum oplever det nærvær, der åbner sindet.

Med donation og bevilling har A.P. Møller Fonden sammen med Ishøj Kommune sikret, at vinderprojektet kan opføres, og at det således vil være muligt at tilbyde konkurrencens vinder en aftale om totalrådgivning under forslagetets realisering i umiddelbar forlængelse af konkurrencen.

KONKURRENCENS DELTAGERE OG BEDØMMELSESKOMITÉ

Konkurrencen blev udskrevet 1. juni 2021 som elektronisk udbud med følgende fire indbudte deltagere:

- Entasis
- LETH & GORI
- Lundgaard & Tranberg Arkitekter
- WOHLERT Arkitekter AS med Svendborg Architects som underrådgiver

Ved afleveringsfristen 1. september 2021 modtog A.P. Møller Fonden tre forslag, der blev afleveret og bedømt som anonyme under de selvvalgte kendingstal 12635, 17913 og 57763.

De indsendte forslag er blevet bedømt af en komité bestående af:

Direktør Mads Lebech, A.P. Møller Fonden
Direktør for By, Kultur og Miljø Marie Louise Madsen, Ishøj Kommune
Teaterleder Allan Grynnerup, Ishøj Teater
Fagdommer Anne Galmar, landskabsarkitekt MAA MDL
Fagdommer Peder Elgaard, arkitekt MAA

Nærværende betænkning er godkendt af den samlede komité den 29. september 2021.

Følgende personer har fungeret som særlige rådgivere for bedømmelseskommitéen:

Arkitekt Niels Friis, A.P. Møller Fonden
Byplanlægger Joan Jacobsen, Ishøj Kommune
Bestyrelsesformand Nina Schiøttz, Ishøj Teater
Bygherrerådgiver Kurt Schou, H+ Arkitekter
Brandrådgiver Anders Bach Vestergaard, COWI A/S

Seniorkonsulent Thomas Møller Kristensen har fungeret som konkurrencesekretær.

Illustration af teatrets indpasning i landsbyen.

Til venstre forslag 12635, i midten forslag 17913, til højre forslag 57763.

BEDØMMELSE

Konkurrenceprogrammet rummer både en stor åbenhed og vanskelige udfordringer. Især er kravet om at skabe et helt særligt, eventyrligt sted med teatermagi og samtidig indpasse byggeriet i den eksisterende landsbys kontekst blevet en katalysator for forslagernes forskellighed.

Forslagene giver tre meget forskellige svar på spørgsmålet om, hvordan man skaber et karakteristisk sted, der både signalerer teater og indpasser sig bedst muligt i landsby-konteksten, og svarene vægter hensynet til "signalværdien" som teater og til omgivelserne meget forskelligt. Vi har i bedømmelsen haft fokus på programmets krav til en bygning "der beriger sine landlige omgivelser", som i sin åbne formulering også er dækkende: Det er ikke kun tilpasningen til omgivelserne, der vægtes som det primære, men også det at projektet giver noget tilbage til stedet, og gennem sin stedsforståelse netop løfter værdien i de landlige omgivelser og peger på de iboende kvaliteter.

Balance mellem funktion og placering

Udgangspunktet er med programmets egne ord teatrets "overrumplende placering". At teatrets grundlæggere med deres personlige forankring til stedet i 1972 valgte at placere deres børneteater i Tranegildes landlige omgivelser og dermed placerede en offentlig kulturinstitution i landsbyen, er både grundlaget for projektets store potentiale og skaber samtidig dets udfordringer. Tranegilde, der har ganske få indbyggere, beskrives i programmet som "en oase mellem motorvejene", og her ankommer der på travle dage med flere forestillinger mere end 300 børn til teatret, mange samtidigt og de fleste transporteret hertil med bus. Arealkravene i den forbindelse er umiddelbart svært forenelige med landsbyens skala og grundens størrelse, og de tre forslag peger hver for sig alle på begrænsningerne i at ville løse de trafikale udfordringer inde på selve grunden.

På samme måde mødes forskellige skalaer som umiddelbare modsætninger i programkravet om at skulle indpasse et byggeri på ca. 1.500 m² i et landsbymiljø, hvor skalaen ellers er sat med gamle længegårde, enfamiliehuse og nyere bebyggelser, der mimer længegården, og hvor det eneste andet større bygningsvolumen er den røde trælade på bygaden. Her viser forslagene meget forskellige måder at indskrive sig i konteksten på, fra forslag 12635's loyale udgangspunkt i det eksisterende teaters skala, over forslag 17913's referencer til træladen til forslag 57763, der tager konsekvensen af byggeriets størrelse og finder sin skala-reference i landskabet.

En anden balanceakt er at finde i selve iscenesættelsen af "et sted der stemmer sindet" og dermed rammerne for, at andre kan iscenesætte. Her har de tre forslag med deres forskelligheder givet bedømmelseskomitéen det bedst tænkelige udgangspunkt for at diskutere, hvor meget arkitekturen enten skal træde i baggrunden som en neutral ramme, der kan have skala- og materialemæssige referencer til de rum, børnene færdes i til dagligt, eller selv være stemningsskabende "i børnehøjde" med lån af elementer fra scenografiens verden. Med valget af vinderforslaget har bedømmelseskomitéen kunnet pege på et projekt, der i høj grad hylder teatermagien uden selv at blive scenografi, men derimod sætter en stemningsskabende og åben ramme omkring teateroplevelsen.

(Lands)bybilledet og græsribatten

Tranegilde ligger som en tidslomme i Storkøbenhavn med et velbevaret landsbymiljø, der udgøres fuldt så meget af helheden som af de enkelte huse. Lokalplanen beskriver, hvordan Tranegildes særlige landsbykarakter findes i sammenhængen mellem det byggede og det groede, særligt de levende hegn, og i det enkle vejssystem, som ganske enkelt er "en smal bane

asfalt mellem græsrabatter". Netop træerne og græsrabatterne skaber, sammen med dyrefoldene, den landsby man møder i dag, og er med til at sætte rammerne for en særlig relation mellem menneske, landskab og dyr.

Alle tre forslag arbejder med denne relation, men opgavens åbenhed (at man *kan* men ikke *skal* genanvende eksisterende bygningsdele) betyder, at de tre forslag hver for sig beskriver forskellige bygningsaftryk og placeringer på grunden, og dermed også meget forskellige måder at forholde sig til omgivelserne på. Forslag 12635 (høj grad af genanvendelse) har med sine to etager over terræn det mindste fodaftryk og dermed det største græsningsareal, men er samtidig låst til den eksisterende disponering af grunden, mens forslag 57763 (100% nybyggeri) forholder sig helt frit til den nuværende disponering og dermed kan anvise en ny måde til at skabe relation mellem bygning, landskab og landsby. Forslag 57763 lader i sit hovedgreb fårefolden omfavne tre af teaterbygningens sider, mens forslag 12635 skaber en klart og præcis grænseflade mellem den urbane forplads og fårefolden, og forslag 17913 trækker fårefolden så langt omkring hjørnet, som den trafikale løsning på forpladsen tillader det.

De tre forslag anviser også i deres bearbejdning af udearealerne forskellige tilgange til balancen mellem de landlige omgivelser og teatrets urbane rolle. Hvor forslag 12635 rummer en stor og præcist defineret forplads, der videreføres langs Brentedalen som et regulært fortov, er "forpladsen" hos forslag 57763 reduceret mest muligt, for at kunne trække fårefolden og den grønne rabat med omkring bygningen, mens forslag 17913 bruger forpladsen som trafikplads og rumligt afskærmer pladsen med beplantning mod Brentedalen. Her bliver både forslag 12635 og 17913 relativt urbane i deres kontakthænde med landsbyen, mens forslag 57763 i højere grad indskrives i landsbyens DNA.

Historien som afsæt – fra stjerneudstyknings til teatrets egen bygningshistorie

De tre forslag forholder sig også forskelligt til stedets kulturarv. Hvor forslag 12635 tager fat i den nære historie i form af teatrets egen bygningshistorie, og velargumenteret og smukt genanvender store dele af den eksisterende bygning, rækker forslag 57763 langt bagud og tager sit (historiske) udgangspunkt i de landskabelige spor fra stjerneudstyknings. Linjen i landskabet, der mod vest tegnes op af det levende hegn, bliver afsæt for den nye facadelinje i forslag 57763, mens forslag 17913 rækker inspirationsmæssigt tilbage mod en landbrugsbygning, laden, som et eksempel på en lokal bygningstypologi der har et for Tranegilde stort volumen. Bedømmelseskomiteén har ikke haft nogen præference for alderen på de historiske spor, men har forholdt sig til, hvordan det historiske afsæt har kunnet berige det enkelte projekt. Her bliver det landskabs-historiske udgangspunkt for den samlede disponering i forslag 57763 til en stor kvalitet. Det ses i måden, på hvilken det nye teater som en næsten krystallinsk form indpasser sig i det velbevarede landsbymiljø, og forslaget rækker på den måde både tilbage i historien og frem. Forslag 12635 er i sin genfortolkning meget loyal mod sit ophav, og opgraderer samtidig på fin og elegant vis mange af de eksisterende bygningskarakteristika, men bliver samtidig låst i sin for datiden typiske disponering, som en tilbagetrukket bygning bag en belagt og funktionel forplads. Forslag 17913 rækker tilbage til lade-typologien, som trods den arkitektoniske bearbejdning næsten får overtaget og bliver lokalhistorisk.

Funktion i bygning

Grundens relation til omgivelserne styrer naturligt forslagernes hoveddisponering, der alle etablerer hovedindgang mod syd og udnytter en vestlig placering af caféen til at give udsigt over landskabet. Forskellene viser sig primært i prøvesalens placering, hvor forslag 17913 og 57763 orienterer denne sal ud mod landskabet mod vest, mens forslag 12635 orienteret salen mod en indre gårdhave. Dertil kommer forslag 12635's etablering af en 1. sal, mens forslag 17913 og 57763 holder deres primære funktioner i stueplan. Alle forslag indeholder en kælder i varierende størrelse med depoter og teknikrum. Forslag 12635 og 17913 løser i store træk ankomsten i bygningen og til teatersalen ud fra ens rumlige principper, mens forslag 57763 viser en større rumlig åbenhed omkring teatersalens sydlige del, som favner café og foyerens to primære zoner.

Brandkrav

Flugtvejsforholdene har fået særlig opmærksomhed i konkurrenceprogrammet, fordi teatrets målgruppe er mindreårige. Der er således krævet en redegørelse for brandstrategi og åbnet en mulighed for sparring med brandrådgiveren om dette under forslagernes udarbejdelse.

Fra et brandteknisk synspunkt vurderes alle forslagene at imødekomme kravene i konkurrenceprogrammet og at være realiserbare. Det er således vurderingen på det nuværende detaljeringsniveau, at alle forslagene imødekommer bygningsreglementets overordnede brandkrav. Det er samtidig vurderingen, at alle forslagene ville skulle bearbejdes, for at brandstrategien ikke sætter unødige begrænsninger for teaters funktioner.

Det vil i alle forslag være nødvendigt at bearbejde området bagved teatersalen, således at området kan anvendes som bagscene med et sandsynligt oplag af rekvisitter mv. Det vil muligvis også være nødvendigt at bearbejde selve teatersalen, således at der kan blive plads til det nødvendige antal uafhængige flugtveje, uden at salens funktionalitet reduceres. Da alle forslagene viser træbeklædning af facaderne i større eller mindre omfang, kan der – afhængigt af den endelige udformning – forventes krav om brandimprægneret træ og sandsynligvis også skærpede krav til drift og vedligeholdelse af dette træ. Endelig vil det være et krav gældende for alle forslagene, at der ved realisering skal redegøres for de brandtekniske installationer, herunder sikkerhedsbelysning, slangevinder, automatikbrandalarmanlæg og varslingsanlæg, da dette ikke er krævet medtaget i konkurrenceforslagene.

Brandteknisk adskiller forslag 12635 sig fra de andre øvrige ved, at bygningen foreslås opført med en overetage. Dette medfører generelt større brandkrav til byggeriet. Eksempelvis stilles der 60 minutters brandkrav til de bærende bygningsdele, hvor der kun stilles et 30 minutters brandkrav til de bærende bygningsdele ved bygninger i et plan.

Trafik og logistik

Som nævnt belyser alle forslag problematikkerne ved at håndtere den samlede bustrafik og -parkering på grunden, og det bør derfor i det videre forløb undersøges, om den nuværende fjernparkering kan indgå i den samlede logistik-løsning.

Forslag 17913 anviser en trafikalt set overbevisende busparkering på forpladsen, men reducerer derved ankomsten til netop en p-plads. Forslag 12635 anvender udelukkende forpladsen til afsætning og bringer "fjernparkeringen" i spil som busparkering, men kræver stadig et stort belagt areal til rundkørsel for busserne. Forslag 57763 har ændret den nuværende "trafikforplads" til et nyt bredt trafik- og parkeringsområde langs det østlige skel. Dette greb er overbevisende i forhold til den samlede disponering af grunden og i forhold til brandvejsforhold og levering til udeværkstedet, men ikke overbevisende i forhold til de krav der stilles til manøvredygtigheden busserne i mellem.

Økonomi

Da A.P. Møller Fonden sammen med en bevilling fra Ishøj Kommune har sikret det økonomiske grundlag for vinderforlaget, er der i konkurrenceprogrammet stillet krav om, at det sandsynliggøres, at forslagene kan realiseres inden for en totaløkonomiske ramme på DKK 32.300.000 uden moms, uanset om der foreslås ombygning eller nybygning. Udgifter, der skal afholdes inden for denne ramme, er præcist defineret i en totalrådgiveraftale og en økonomiskabelon vedlagt som bilag til konkurrenceprogrammet.

Alle forslagene har oplyst kalkulationer, der viser respekt for den økonomiske ramme for etablering og honorarkostninger og gør forslagernes budgetter transparente for senere arealjustering og eventuel udskydelse af bygningsdele som optioner i averteringen under hensyntagen til forventede ekstraordinære prisstigninger på visse materialer og lønninger.

Forslag 12635 har oplyst samlesummer for bygningsdelene uden detaljeret kalkulationseftervisning. Et højt arealforbrug forventes at ville medføre højere byggeomkostninger, og der ses ikke at være taget højde for miljøkrav ved den foreslåede genanvendelse af større dele af det eksisterende byggeri.

Forslag 17913 har oplyst detailkalkulationer efter et successivt kalkulationsprincip med data fra Molio Prisdata. Overslagssummerne for håndværkerudgifter er baseret på erfaringspriser ved prisniveau pr. 1. januar 2021, hvilket betyder, at prisudvikling frem til forslagens aflevering ikke ses indregnet. Delposten for terræn vurderes at ligge i underkanten af de forventede omkostninger. Miljøomkostninger i forbindelse med nedrivning og efterfølgende kælderudgravning vurderes ikke kunne indeholdes i det anførte budget. Til imødegåelse af disse byggeomkostninger og forventede prisstigninger må det forventes, at bygningsarealet skal reduceres, ligesom det kan blive nødvendigt at udskille dele af aperaturen som optioner.

Forslag 57763 opgør de samlede omkostninger inden for den oplyste ramme. Dog er miljøomkostninger i forbindelse med nedrivning ikke beskrevet. Ved genanvendelse af eksisterende hvide facademursten må der endvidere tages forbehold overfor, om disse er frostbestandige som belægningssten. Beløb afsat til bygningsintegreret inventar vurderes lavt ansat. Til imødegåelse disse udgifter og eventuelle prisstigninger på byggematerialer og arbejds løn kan det vise sig nødvendigt at optimere brutto/netto-forholdet, ligesom alternativer til en kælder med lagerrum må overvejes.

Sammenfatning og afgørelse

Af de tre forslag, som på hver deres måde beskriver en velargumenteret og godt formidlet balance mellem funktion, tekniske løsninger og arkitektur, står forslag 57763 frem som det, der i en helhedsvurdering bedst indfrier programmets forventninger. Dertil anviser forslag 57763 nye muligheder, som både øger de funktionelle muligheder og skitserer en arkitektur, der umiskendeligt signalerer teater, og samtidig med sin relation til både det nære landsbymiljø og de store landskabstræk på en nutidig måde indskriver sig i – og dermed beriger – sine landlige omgivelser.

Forslag 57763 udpeges som vinder af konkurrencen.

BEDØMMELSE AF VINDERFORSLAGET 57763

Forslaget er udarbejdet af WOHLERT Arkitekter AS med Svendborg Architects som underrådgiver.

Hovedgreb og kontekst

Forslaget er som det eneste 100% nybyggeri og dermed i stand til helt at frigøre sig fra det eksisterende teaters fodaftryk. Denne frihed benytter forslaget til at skrive sig ind i Tranegildes kontekst på en helt anden måde, end det eksisterende bygningsvolumen gør. Med afsæt både i de store linjer, hvor retningen fra stjerneudstyknings spor i kulturlandskabet trækkes op i facaden mod Brentedalen, og i de nære omgivelser, hvor der skabes en hel ny sammenhæng mellem bygningen og det nødvendige serviceareal, bliver relationen til landsbyen og landskabet nytænkt og nærværende. Samtidig er bygningens udtryk – det næsten krystallinske volumen, den store sammenhængende (grønne) tagflade og de artikulerede facader – også det af forslagene, der i sin fysiske fremtræden ”slår mest fra” i forhold til landsbyens øvrige skala og materialebrug. Kontekstforståelsen er således forankret i landskabets skala mere end landsbyens, men også i det særlige forhold, at der i Tranegilde er en nærhed mellem mennesker, landskab og husdyr.

Arkitektur

I det ydre rummer huset en interessant om end markant underformidlet dualisme, der udgøres af et klart og relativt stort bygningsvolumen, som dog ikke på noget tidspunkt opleves samlet, og et nærmest organisk formet facadeprincip, der nedskalerer bygningskroppen. Facaderne beskrives som en kombination af glaspartier og felter af trælameller med en draperende effekt. Forslagets facadetegninger er meget skematiske, men trælamellerne beskrives som havende forskellig dybde og varierende afstand, som forstærker variationerne og giver bygningens facadesyntaks en afgørende mellemskala. Der skal

dog arbejdes en del med disse principper, og evt. udføres en mock-up for at sikre, at den tilsigtede effekt opnås. Men samspillet mellem bygningskrop og facadeprincip skaber et arkitektonisk udtryk, som meget tydeligt formidler en helt særlig teateridentitet, der er lige så vigtig som at tilpasse sig landsbyen i skala og materialevalg. Man er ikke i tvivl om at dette er et teater.

I det indre er forslaget mindre præcist, men beskriver en velvalgt materialepalet, som understøtter teateridentiteten. Forslaget beskriver store stoffigurer i loftet, hvorpå der kan projiceres billeder. Dette element forekommer påtaget, men anerkendes som eksempel på behovet for at supplere rummene med et ekstra lag "teatermagi", og det vidner om forslagsstillers ønske om at invitere teatrets brugere med i samskabelsen.

Forslaget udviser en veludviklet forståelse for balancen mellem tilpasning til landsbyen og teaterets identitet. Som udgangspunkt er de to hensyn ikke umiddelbart forenelige, men forslaget viser ved at invitere landskabets træk og skala med i sit hovedgreb, at dette kan være et muligt afsæt.

Landskabsrelationen

Fra den store til den nære skala er landskabsrelationen tydelig i forslaget, og den nye facadelinje mod Brentedalen med samme orientering som det levende hegn langs vejen virker intuitivt rigtig og peger samtidig ned mod Ishøj Dyrepark, der som ansvarlige for dyreholdet bliver en vigtig medspiller i realiseringen af forslagets vision.

Forståelsen af Tranegilde som et sted, hvor landskabet kommer tæt på husene, er tydelig og stærk og skaber en klar argumentation for at ville undgå en stor ,asfalteret forplads. At man så derved skaber en trafikplads mod naboerne mod øst og nord synes uundgåeligt, medmindre man i det videre arbejde overvejer at placere busparkeringen anderledes, eventuelt som del af fjernparkeringen.

De overdækkede uderum, særligt det med både cafe og prøvesal sammenhængende sydvestvendte rum (hvor man dog savner en beskrivelse af, hvordan "hegningen" mod fårefolden er tænkt), men også det nordlige udeværksted med direkte adgang fra service- og køreareal tilfører teatret en række nye muligheder for at kunne bruge sin unikke beliggenhed til at skabe ikke bare magi i scenerummets sorte boks, men også teateroplevelser i mellemrummet mellem ude og inde.

Landsbyrelation

Afsenderne beskriver selv forslaget som "en enkel træ-lade", hvilket ikke er det udtryk, der formidles i illustrationerne, men netop den nære relation mellem omgivende kulturlandskab og bygning er det, der – fremfor en fysisk lighed og trods skalaen – giver bygningen samme uformelhed som laden. Trods afsendernes egne udsagn vurderes det, at bygningen vil slå markant fra i landsbymiljøet, nok også mere end det er forslagsstillernes intention. Samtidig vurderer bedømmelseskomitéen, at det er en styrke, at forslaget står ved at være et særligt hus i Tranegilde, men balancen mellem at være "et særligt hus" og "et fremmedartet hus" ikke helt fundet. Det bør derfor i et videre forløb arbejdes med både materialitet, udtryk og skala i facaderne i forhold til omgivelserne for at sikre, at den fysiske og materialemæssige sammenhæng mellem bygningen og Tranegilde bliver lige så stærk og stedsspecifik, som den sammenhæng, der findes i hovedgrebet.

Funktion

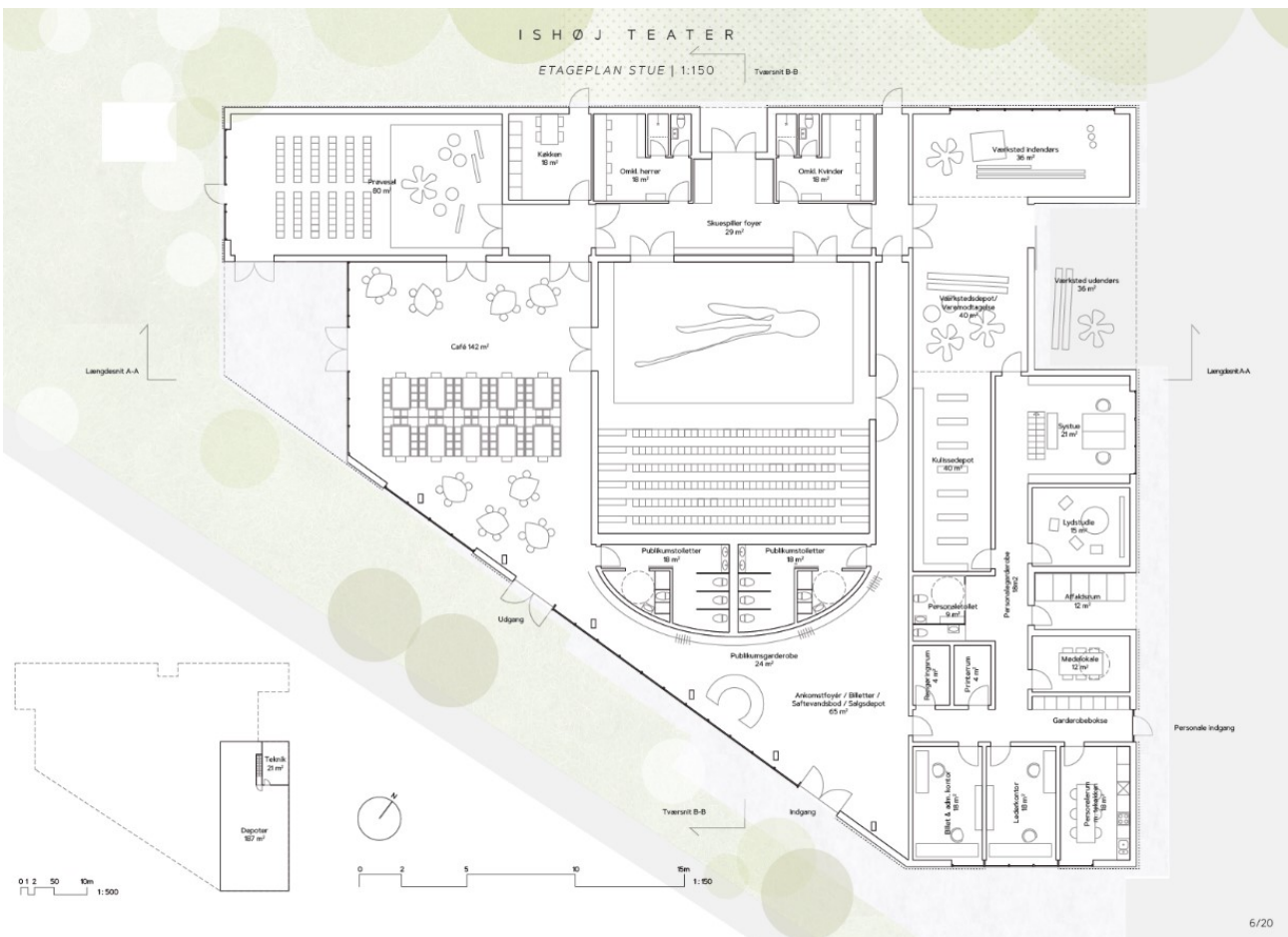
Funktionerne er naturligt og klart disponerede i to etager (kælder og stueplan) omkring teatersalen, som er orienteret med en vinkel på ca. 40 grader ift. hovedfacaden. Dette simple greb skaber et godt naturligt publikumsflow igennem rumlighederne, som uden af være skarpt afgrænsede alligevel er veldefinerede. Dette giver en god fleksibilitet og forstørrelse rumoplevelsen, uden at der anvendes unødigt areal hertil.

Administration, værksteder og depoter er effektivt samlet i en fløj mod øst, og mod nord er skuespillerfoyer køkken og prøvesal samlet i en anden fløj.

Overgangen mellem foyer og teatersalen sker gennem en relativ smal gang, hvor et ovenlys spænder ud i hele rummets udstrækning, og den ene væg beskrives udført som en spejlvæg fra gulv til loft. Denne del af projektet er underformidlet, og det er vanskeligt præcist at forestille sig effekten af de foreslåede virkemidler, men det er helt afgørende at fastholde og viderebearbejde denne centrale overgang mellem foyerens ankomstkaos og salens kunstneriske magi.

Prøvesalens orientering med udsigt over landskabet mod vest bidrager positivt til rummets oplevelsesmæssige kvaliteter, og åbningen mod det overdækkede uderum øger salens anvendelsesmæssige fleksibilitet.

Generelt er alle funktioner udlagt med en naturlighed og stor indlevelse i husets liv, så der skabes nogle særdeles velfungerende sammenhænge for både publikum, ansatte og skuespillere.

Teknik

Huset påtænkes opført omkring en kerne af betonelementer, der fortsættes i limtræssøjler og -dragere ud mod facaderne. De bærende konstruktioner kompletteres med trækassetter og facadepartier.

Forslagets areal og bebyggelsesprocent (opmålt på baggrund af forslaget):

Bruttoareal	1.449 m ²
Nettoareal	1.063 m ²
Bebyggelsesprocent	42

Funktionerne i uderummet

Grebet med at reservere grundens østlige del til en såkaldt "praktisk bagside" og tilkørsel til indgange på nordsiden fungerer, for så vidt der skabes en ny og direkte relation mellem teaterbygning og vej, og "forpladsen" er blevet til en smal stribe belagt areal mellem bygning og fårefold, smukt kantet af en lang fælles bænk. Det bør dog overvejes, hvordan det lavpraktiske flow til og særligt fra forestillingen reelt skal afvikles. Eksempelvis bør der indarbejdes en direkte forbindelse fra teatrets udgang til det eksisterende fjernparkeringsareal, og det bør gennemtænkes, hvordan der på dage med flere forestillinger vil være behov for at flere større grupper på samtidig kan ledes ind i huset og ud til busserne uden risiko for flaskehalse og "sammenstød".

Trods det faktum, at de stedkendte buschauffører evner at manøvrere og indbyrdes koordinere ind- og udkørsel på de nuværende meget klemte forhold, vil Ishøj Kommune sandsynligvis ikke kunne godkende den beskrevne løsning, hvor busserne skal bakke for at parkere. Det betyder, at den samlede afsætnings- og parkeringslogistik forventeligt skal omtænkes, og i samme forbindelse skal fribredde til brandvej sikres.

Symbolisk foreslås genanvendelse af kalksandsten fra eksisterende facader som udvendig belægning. Tanken er sympatisk men næppe realiserbar på grund af facadestenesens porøsitet. Her skal findes en anden type af belægning, der kan møde asfaltarealet niveau frit, og som på en anden måde peger ind i Tranegildes øvrige belægningspallet.

Affaldsrum er integreret i det samlede bygningsvolumen med adgang direkte fra bygning og afhentning fra servicearealet mod øst.

Håndtering af regnvand på grunden skal løses og bør indarbejdes med samme virtuositet og "hverdagsomsorg" som findes i de øvrige designgreb. Forslaget indeholder mod syd og vest permeable overflader, der formentlig vil kunne modtage regnvandet, men tagfladen mod øst vil også samle meget regnvand, der vil skulle ledes udenom bygningen til de permeable arealer.

Sammenfatning

Forslaget disponerer funktionerne optimalt i forhold til hinanden og formår med vinklingen og åbenheden mellem teatersal og hovedfacade at skabe rumlige oplevelser, der vil virke større, end de reelt er.

Teateret har gode muligheder for at sætte eget aftryk ved at supplere med "teatermagien" gennem møblering og udstillingsgenstande – og ikke nødvendigvis kun med de foreslåede filtfigurer, der hænger med fra loftet. Disse supplementer til forslagens interiører er da også afgørende for, at børnenes skala iagttages, og deres sanser stimuleres i de ellers ret åbne rum.

Teaterbygningens nye facaderelation til Brentedalens stikvej bliver en gestus, der både vender sig ind mod landsbyen og ud mod kulturlandskabet, og der skabes en ny og fin relation mellem teateret og dets omgivelser, der på én gang er indskrevet i landsbyens historie og samtidig er nutidig.

Bygningens draperede facadeudtryk med trælameller kan med en viderebearbejdning løse den dobbelte opgave med både at tilpasse sig landsbyen i skala og materialer og at markere sig som et teater, der skiller sig ud fra mere almindeligt forekommende bygningstypologier.

Forslaget er det, der i højeste grad indfrier programmets forventninger. Dertil anviser forslaget nye muligheder gennem løsninger som både øger de funktionelle muligheder og skitserer en arkitektur, der umiskendeligt signalerer teater uden at sprænge rammerne for landsbyens typologiske forskelligheder.

Som konkurrencens vinder tilbydes forslagsstilleren at fungere som totalrådgiver under forslagens realisering. I den videre proces bør følgende iagttages:

- Facaderne er foreslået beskrevet beklædt med trælameller, hvilket er positivt, hvis det kan fastholdes. I den videre bearbejdning er det vigtigt at vælge et materiale, der opfylder brandkravene, patinerer smukt og ikke kræver det store vedligehold. I sidste ende er facadens samlede udtryk vigtigere end materialet, da bygningens arkitektur i højere grad taler til området end til det primære publikum, som sættes af bussen få meter fra hovedindgangen og følges direkte ind i foyeren af trafikikkerhedsmæssige årsager.
- Ishøj Kommune vil sandsynligvis ikke kunne godkende en løsning, hvor busserne skal bakke for at parkere. Det betyder, at den samlede afsætnings- og parkeringslogistik forventeligt skal omtænkes. Som grundlag herfor inddrages den del af offentlig vej, som naturligt skal indgå i løsningen, sammen med den eksisterende offentlige parkeringsplads placeret syd-øst for teaterbygningen. Ishøj Kommune forventer at finansiere samarbejde om den del af den samlede trafikløsning, som omfatter offentligt areal, og skal allerede i programmeringsfasen inddrages i planlægningen heraf.
- Teateret påregner at udvikle sine aktiviteter, så det fremtidige publikum ikke kun er børn. Denne fleksibilitet ønskes afspejlet, når der træffes valg om fast vs. fleksibel indretning.
- Det er vigtigt, at tilgængelighed indtænkes allerede i programmeringen.
- Foyeren med spejl på den ene væg skal viderebearbejdes og det skitserede potentiale formidles og præciseres ift. den ønskede effekt. Ishøj Teater ønsker et særligt tæt samarbejde om denne del af projektet, som ligger i grænselandet mellem arkitektens og scenografens faglighed.
- Det er afgørende, at løsningerne for den akustiske regulering af alle publikumsområder påbegyndes i de tidlige projekteringsfaser, således krav til og grænseflader imellem faste bygningsdele og løst inventar fastlægges og kommunikerer på tværs af projektgruppen.
- Det er vigtigt at projektets samspil mellem økonomi, kvalitet og funktionalitet tilrettelægges så robust, at evt. behov for tilpasning kan indarbejdes rettidigt og i enighed.

BEDØMMELSE AF FORSLAG 12635

Forslaget er udarbejdet af LETH & GORI.

Hovedgreb og kontekst

Forslaget har en høj grad af genanvendelse af den eksisterende bygning, som hyldes som et spor fra teatrets historie. Forslaget tager udgangspunkt i et relativt stort genbrug af eksisterende vægge og indarbejder disse i det arkitektoniske udtryk, hvor sammenstillingen mellem det nye og det eksisterende er en central del af forslagets overordnede strategi. Introduktion af en førstesal betyder et mindre fodaftryk (og dermed mere areal til fårefold), og giver samtidig en sympatisk nedskalering af selve bygningsvolumenet mod landsbyen.

Forslaget er kendetegnet af en præcis og grundig formidling og følger ganske præcist sin egen beskrevne vision: "Et levende børneteaterhus med historisk dybde. Der tager vare på og husker det der var, og i en magisk forvandling skaber nye rum og fortællinger, ved at benytte historien som ressource og materiale."

Dette betinger bygningens fodaftryk og dermed dens placering på grunden, ligesom det i nogen grad fastholder udearealerne disponering med en belagt trafikplads mod syd og fårefolden mod vest. Med det grønne landskab og fårefolden trukket med ned i flugt med bygningens sydligste hjørne bliver ankomstpladsen dog, i modsætningen til de eksisterende forhold, til et defineret rum, kantet af grønt, og får dermed en klar, men også urban relation til Brentedalen og til fjernparkeringen, der også inkluderes i den trafikale løsning.

Arkitektur

I det ydre fremstår bygningen arkitektonisk velkomponeret. De rødmaledede træfacader bidrager til at markere bygningens særlige funktion og skaber samtidig en underspillet sammenhæng med den store røde ladebygning i Tranegilde Bygade. De

forhøjede murkroner over de to sale må alene opfattes som arkitektonisk nødvendige ift. den samlede facadekomposition og -proportionering.

I det indre visualiseres arkitektoniske afklarede rum med apterende elementer i træ, som kompletterer en i øvrigt relativ stram og nøgtern arkitektonisk linje. Forløbet af rum og de enkelte rum er præcist artikulerede ift. funktion og , og belysningsplanen understøtter dette.

Forslaget er arkitektonisk meget stærkt, og i de rumlige overgange demonstreres en meget høj grad af bevidsthed om rummenes iscenesættelse. Samspillet mellem det ydre og det indre er arkitektonisk meget stærkt, næsten i en grad, så der er tale om et værk, der i højere grad lukker sig om sig selv end inviterer til at blive indtaget af forskellige temporære installationer, som formidler teaterets magi.

Landskabsrelation

Som et stilfærdigt og enkelt hus placerer bygningen sig tydeligt i landskabet. Her er en klassisk klarhed, hvor hus er hus, og landskab er landskab: det røde og det grønne. Samtidig inviteres landskabet med indenfor i form af en indre gård med et enkelt træ. Forpladsen er disponeret med to (grusbelagte) øer med træer, som dels styrer trafikken, dels er tænkt som vide-reførelse af den grønne ramme omkring teatret. Trods øerne, der hver rummer et enkelt træ, opleves forpladsen som en stor og lidt gold urban flade, hvor særligt de foreslåede træsveller virker som fremmedelementer i landsbyen trods deres funktion som niveaufri opdeling i forskellige trafikale zoner. Overgangen mellem forplads og bygning virker uforløst, og savner den klarhed, der i forslaget er mellem landskab og bygning. I disponeringen af forpladsens og fårefoldens møde mod vest opnås en fin lille "fletning", hvor fårene kommer frem i hjørnet og siger farvel. Det er en enkel gestus der ikke er dvælet så meget ved, men som bliver en del af iscenesættelsen af den samlede oplevelse, som i projektet er tænkt og beskrevet hele vejen tilbage til bussen.

Landsbyrelation

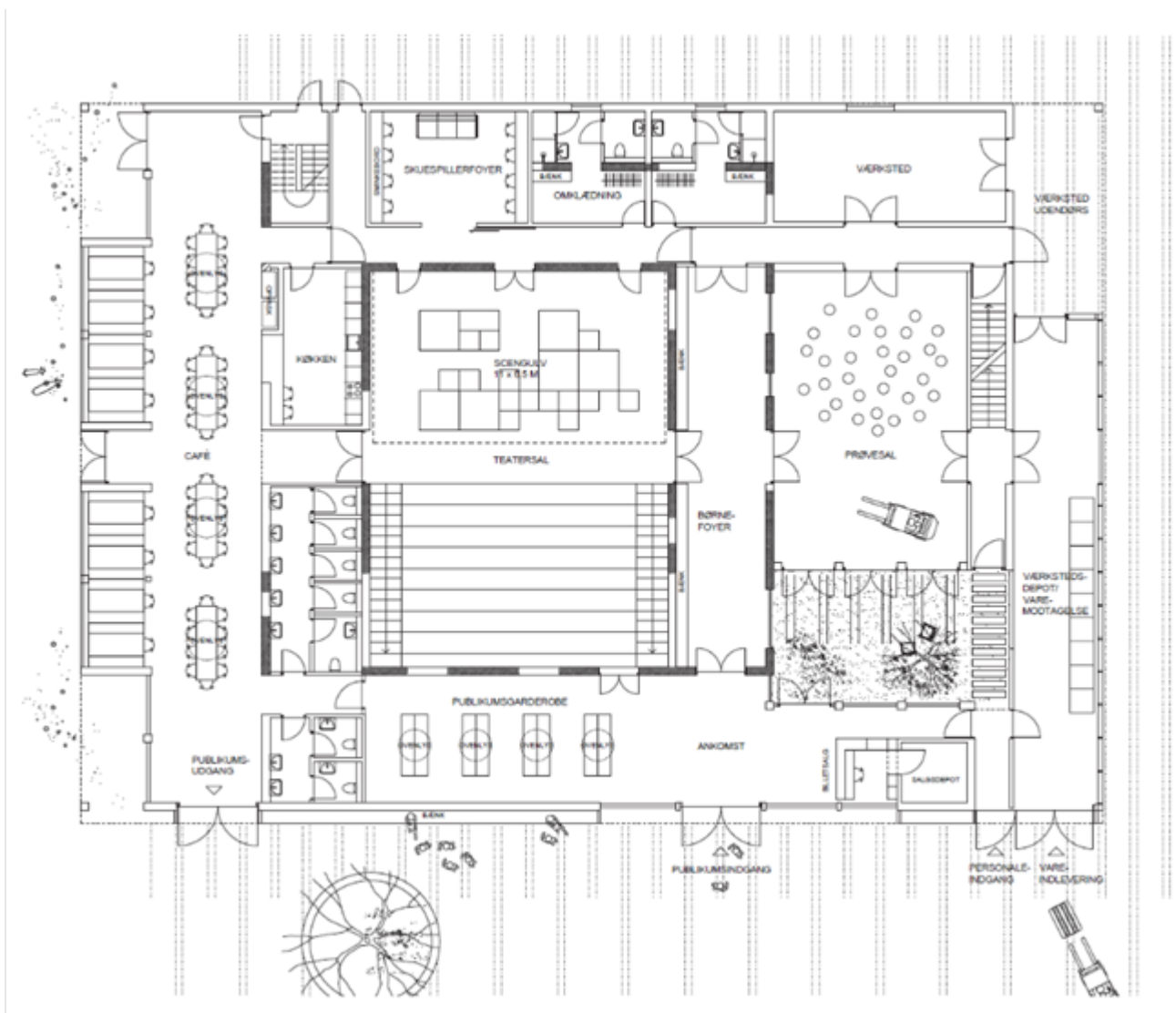
Qua genanvendelsen af det eksisterende fodaftryk bevares den nuværende "skæve" og tilbagetrukne ikke-relation til vejen. De nuværende udefinerede tilkørselsforhold ændres til en regulær rundkørsel-situation, hvorved den eksisterende parallelle ind-/udkørsel til teatret kan nedlægges, og fårefolden trækkes med frem som en klar indramning af bygningen. Opdelingen af bygningen i to etager med en tilbagerykket førstesal får bygningen til at fremstå i en skala tilpasset landsbyens. Den foreslåede fortovsstribe som en fortsættelse af belægningen fra ankomstpladsen virker fremmed i forhold til den øvrige landsbys grønne rabatter.

Indefra og ud understreges bygningens forskellige relationer til dens omgivelser: En relativt lukket forside mod vejen, hvor præcise åbninger byder velkommen og giver indkig til dagslyset i gårdhaven, kontrasteres af den åbne facade mod vest, hvor store vinduespartier og mulighed for at åbne op skaber en tæt landskabsforbindelse til fårefolden. Fortællingen om oplevelsesruten gennem huset afsluttes med en mulig fysisk kontakt mellem børn og dyr ved udgangen. Gårdhaven, som er placeret i direkte sammenhæng med prøvesalen, giver fine nye muligheder for at rykke ud under åben himmel men stadig i et defineret rum.

Forslaget har i øvrigt, som det eneste, inkluderet en belysningsstrategi, som på udearealerne kombinerer det magiske teaterlys med størst mulig hensyntagen til landsbyens mørke. Dette underbygger forslagetets intention om at indpasse sig i konteksten.

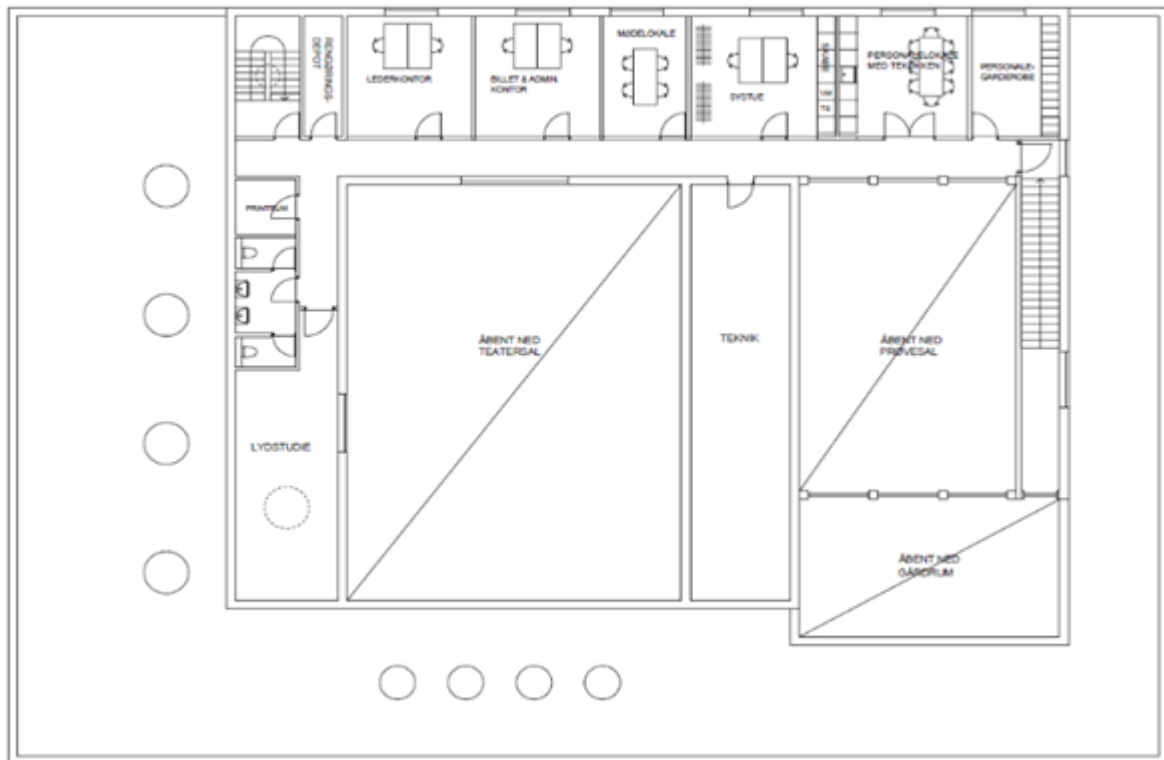
Funktion

Funktionerne er fordelt på tre etager, kælder, stueplan og førstesal, og klart disponerede omkring den centrale teatersal. Prøvesalen er placeret inde i strukturen, øst for teatersalen, men orienteret mod en gårdhave, som er et ret flot arkitektonisk greb, der tilføjer hele området omkring ankomst, foyer, prøvesal og værksteddepot meget store oplevelsesmæssige kvaliteter. Børnefoyeren beskrives som overgangsrummet, der skal stemme børnenes forventninger inden selve forestillingen. Idéen er god og helt rigtigt, og tankerne om en særlig lysætning understøtter dette. Visualiseringen formidler ikke rigtigt disse tanker, men man kan godt forestille sig mulighederne. Mod nord er skuespillerfoyer, omklædning og værksted samlet, mens caféen spænder ud i hele facadelængden mod den vestligt orienterede udsigt over landskabet. Imellem teatersalen og caféen er placeret toiletter, køkken, en trappe og et overgangsrum mellem teatersalen og caféen, der i forslaget fremhæves som en lydsluse og et rum med en særlig lysætning, som forstærker overgangen de to rum imellem.

Førstesalen er rationelt disponeret med kontorer, mødelokale og personaleum, lydstudie mv. ud til et gangforløb. Den nordvendte orientering kan give indbliksgener til naboen.

Placering af næsten alle personalefaciliteter på 1. sal giver klarhed i disponeringen, men vurderes at udfordre teaterets dagligdag ved at fjerne nærheden til øvrige funktioner.

Teknik

Den foreslåede genanvendelse af eksisterende kalksandstensvægge devalueres, hvis det - ikke usandsynligt - måtte vise sig nødvendigt at udføre (brand)forstærkninger med fx stålsøjler umiddelbart op ad de eksisterende vægge. I så fald vil det bæredygtige aspekt af genanvendelsen blive væsentligt svækket.

Forslagets areal og bebyggelsesprocent (opmålt på baggrund af forslaget):

Bruttoareal	1.548 m ²
Nettoareal	1.193 m ²
Bebyggelsesprocent	53

Forslaget overskrider dermed den tilladte bebyggelsesprocent og vil kræve dispensation på dette punkt såvel som for den øverste etage.

Funktionerne i uderummet

Forslaget foreslår som det eneste at bruge fjernparkeringspladsen til busparkering. Forpladsen foreslås derfor kun benyttet til bustrafik ved ankomst / afsætning. Udgangen orienterer sig mod den eksisterende sti til fjernparkeringen, og publikums flow passerer her langs fårefolden og bag træ-øen og undgår derved at skulle krydse det område, hvor busser med ankomende grupper skal manøvrere. Tilkørsel til det udendørs værksted, langs skel mod øst, vurderes som værende meget smal, og levering mv. vil derfor udelukkende skulle ske, som anvist i forslaget, på bygningens sydside. Forslaget har placeret affaldsrum enkelt og funktionelt langs skel mod øst. Håndtering af regnvand på egen grund er ikke beskrevet.

Sammenfatning

Forslaget tager et meget sympatisk udgangspunkt med maksimal genanvendelse af eksisterende vægge. Uanset de tekniske udfordringer, som meget vel kan hindre princippet fulde gennemførelse, så skal forslaget roses for, at princippet indarbejdes så konsekvent i interiørernes arkitektoniske udtryk. Interiørerne fremstår ganske nøgterne, og som sådan vil der være et udtalt behov for, at teateret sætter sit eget aftryk herpå ved at tilføje egen "magi" i form af særlig møblering, udvalgte rekvisitter mm. Der er i høj grad taget udgangspunkt børnenes skala, og forslaget demonstrerer en meget stor bevidsthed om arkitektens virkemidler ved gennem proportioner og lyssætning at forstærke oplevelserne af rummenes forløb.

Beslutningen om den maksimale genanvendelse låser overordnet placering og disponering på grunden, men med enkle tiltag lykkes det at ændre den nuværende udefinerede rumlighed til et enkelt og tydeligt møde mellem det grønne landskab og den belagte forplads, hvor belysning og beplantning viser intentionen om at ville indpasse sig på stedet. Man kan dog savne, at den vilje, der i forslagets hovedgreb hylde det eksisterende, i højere grad blev udvidet til også at hylde den landsbymæssige kontekst, og at den frihed, der i forslaget opnås ved at benytte fjernparkeringen, kunne give mulighed for en knap så urban disponering.

Forslaget om at bygge i tre etager ved at etablere en række personalefunktioner på 1. sal udløser et potentiale for at etablere særlige rumligheder i stueplan. Dette er gjort med den indeliggende gårdhave, som utvivlsomt vil være et stærkt oplevelsesmæssigt ankerpunkt i denne del af huset, men man kunne i stedet have ønsket, at potentialet havde gavnet de reelle publikumsområder og dermed videreudviklet de rumlige oplevelser her. Generelt er forslaget underlagt en stram arkitektonisk styring, der prioriterer det næsten sluttede værk i stedet for blot en lille grad af funktionsmæssig fleksibilitet og åbenhed overfor teaterets egen indtagelse og udvikling af rummene.

BEDØMMELSE AF FORSLAG 17913

Forslaget er udarbejdet af Lundgaard & Tranberg Arkitekter.

Hovedgreb og kontekst

Forslaget tager udgangspunkt i at bevare teatersalens tre sider samt kælderen. I øvrigt opføres en helt ny bygning i to etager (kælder og stueetage) med udgangspunkt i disse dele.

Forslaget forholder sig meget pragmatisk til en eventuel genanvendelse af bygningsdele fra det eksisterende hus (som i forslaget *kan* men ikke nødvendigvis *skal* genanvendes), men låser sig herved i en vis grad til det nuværende teaters fodaftryk på grunden og den nuværende overordnede disponering. Bustrafikken fastholdes overordnet set på den nuværende trafikplads, men med det grønne landskab og fårefolden trukket med omkring bygningens sydligste hjørne bliver ankomstpladsen et mere defineret og delvist grønt rum med en ny relation til Brentedalen.

Teatrets mange funktioner samles under et stort tag i en bygning, der som udgangspunkt henter sin arkitektoniske inspiration i "laden" som typologi i landsbyen (hvor den store eksisterende røde trælade også er et særdeles markant bygningsværk i Tranegilde Bygade): Typen bearbejdes med forsætninger mm i facaden, så ladens regulære volumen og "karske karakter" nedbrydes og sine steder nærmer sig skalaen og detaljeringen i det omgivende boligbyggeri.

Arkitektur

I det ydre fremstår forslaget som én stor ladebygning med en bygningskrop med en høj grad af tilpasning til funktionerne i det indre. Forslaget beskriver en meget klar intention om at tilpasse sig naturen på stedet, så bygningen kan fremstå som en bygningskrop med ét stor samlet tag og facader i dæmpede farver. Prøvesalen er sit eget volumen med fladt tag, der skiller sig ud fra sadeltaget over den øvrige del af bygningen. Sammen med de rødmalede porte og skodder, skal det flade tag markere, bygningens udtryk som lade ikke er den fulde fortælling om, hvad bygningen indeholder.

I det indre er den synlige tømmerkonstruktion, der udgør tagets bærende konstruktion, det karakteriserende element, som under det udkragede tag over hovedindgangen også er synlig udvendigt og forstærker oplevelsen af trælade. De indvendige vægge beklædes med krydsfiner og fremstår glatte, uden at den bærende konstruktion er synlig. Overgangen mellem loft og væg er vist som en rationel sammenskæring af de to systemer. Dette vækker en tanke om et uudnyttet tektonisk potentiale, som kunne have styrket den indvendige oplevelse af laden.

Forslaget beskriver en subtil balance mellem ladebygning som en velkendt bygningstypologi i landsbyen og et teater, der i sit grundlæggende væsen er noget særligt. Balancen domineres af ladebygningen, og de beskrevne teatermarkører forbliver netop dette, og er ikke en indarbejdet identitet i det arkitektoniske udtryk.

Landskabsrelation

Med valget af at disponere bygningen omkring de eksisterende vægges geometri er det også i høj grad den nuværende teaterbygnings landskabsrelation, der videreføres i forslaget. Bygningen ligger tilbagetrukket på grunden med en stor belagt ankomst- og trafikplads mod Brentedalen. Trafikpladsen afskærmes med grønt hegn omkring selve busparkeringen, og en ny "grøn ø" er med til at afgrænse ankomstpladsen og disponere ind- og udkørsel. Sammenlignet med de nuværende forhold, hvor Brentedalens stikvej og teatrets egen udkørsel løber udefineret sammen, er det en klar forbedring, at trafikforholdene løses kompakt og logisk, så udkørslen kan nedlægges, og fårefolden i stedet for kan trækkes med omkring bygningen.

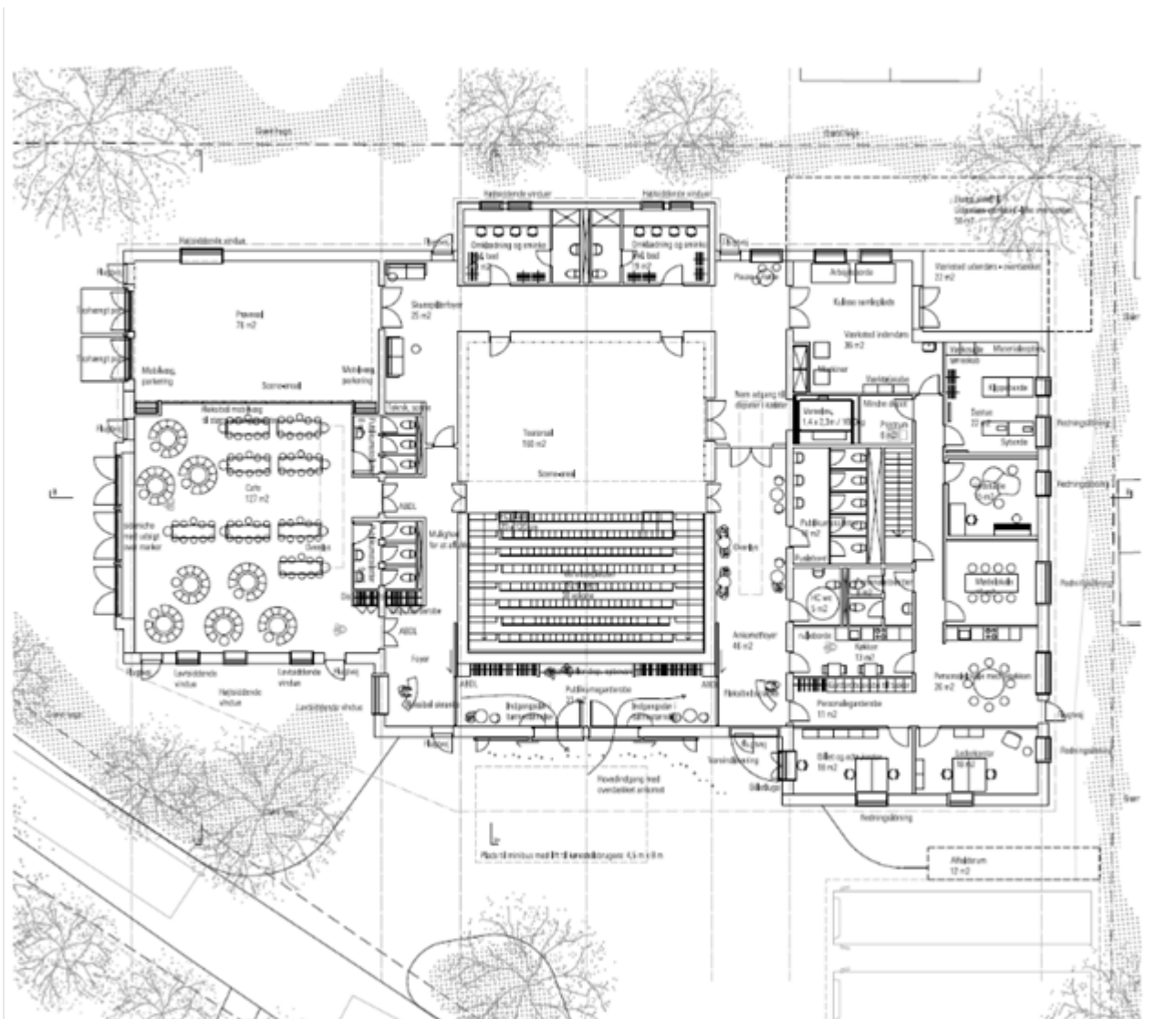
Indefra og ud er der arbejdet med både for teatret velkendte og nye sammenhænge mellem ude og inde, så der både er fine kig fra cafeens sidde-niche ud over markerne og mulighed for at åbne næsten hele prøvesalens endefacade op mod vest som et nyt udgangspunkt for at arbejde med teater i overgangen mellem inde og ude.

Landsbyrelation

Grebet med at bruge laden som typologi for at kunne placere et relativt stort bygget volumen i en lille landsby er sympatisk, men samtidig er grebet ikke umiddelbart oplagt i forhold til teatrets udadvendte publikumsfunktioner og "barnets skala", som begge er vigtige temaer i forslaget. Sydfacadens forsætninger skaber en række mindre nicher i det lange facadeforløb, som på en fin måde nærmer sig landsbyens skala og byder publikum velkommen (og skaber et veldefineret areal til afsætning af børn foran indgangen), men det er også her, lade-motivet bliver uklart og det arkitektoniske greb mindre aflæseligt i kontrasten mellem det meget store tag og facadens mange forsætninger og åbninger. Der savnes også et klart aflæseligt hierarki mellem det grønne landskabstræk, den belagte ankomstplads og bygningen: Hvor bygningen mod sydvest tydeligt er placeret "i det grønne", som får lov at løbe om hjørnet og lader udkørslen underordne sig, bliver fortællingen om "teatret midt i landskabet" uklar mod øst, hvor asfaltfladen bliver den dominerende overflade, og hvor landskabsrelationen sløres af den foreslåede skærmende beplantning, der adskiller vejens asfaltflade fra busparkeringens.

Funktion

Funktionerne er klart disponerede omkring teatersalen med garderobe og ankomstfoyer placeret i stor lighed med forholdene i det eksisterende teater. Mod øst er administration, køkken, værksteder og elevator samlet i én effektiv fløj omkring en central gang. Køkkenets placering modsat caféen forekommer mindre hensigtsmæssigt, og hensynet til at optimere personalebehovet har tilsidesat praktiske hensyn til caféens effektive betjening. Prøvesalens orientering med udsigt over landskabet mod vest bidrager positivt til rummets oplevelsesmæssige kvaliteter, og den foreslåede mobilvæg ind til caféen øger husets fleksibilitet, omend teaterfunktionen vil kræve en luftlydsisolations, der ligger ud over, hvad en mobilvæg i praksis kan levere. Generelt er alle funktioner udlagt effektivt og med præcise overgange mellem funktionerne – både med og uden døre, som skaber klarhed og giver mulighed for en høj grad af samtidighed.

Teknik

Bygningen tænkes opført i træ både til bærende konstruktioner og beklædninger ude og ind. Det homogene materialevalg er sympatisk, teknisk velbegrunder og en væsentlig styrke af forslaget arkitektoniske afsæt. Materialevalget må forventes at give muligheder for at etablere et velfungerende atmosfærisk og akustisk indeklima men også brandmæssige udfordringer.

Forslagets areal og bebyggelsesprocent (opmålt på baggrund af forslaget)

Bruttoareal	1.384 m ²
Nettoareal	1.042 m ²
Bebyggelsesprocent	39

Funktionerne i uderummet

De trafikale forhold er i forslaget forbilledligt gennemtænkt og beskrevet. Flowet med indkørsel, afsætning af børn på et klart defineret areal og derefter bakning til busparkeringsplads virker realistisk og sikkert. Der savnes dog en egentlig stillingtagen til belægningsmaterialerne nærmest bygningen, dels på afsætningsarealet, dels i de overdækkede udeområder.

Håndtering af regnvand er beskrevet overbevisende mod vest, hvor en lille lavning lejlighedsvis kan fungere som regnvandsø, mens det mod øst er uklart, om der foreslås faskine eller en grøft, der leder til bed. Forslaget om at udelade tagrender mod vest for indefra at kunne opleve et gardin af regn, er poetisk og fin, men vil skulle håndteres i detaljeringen af drypzonen for at undgå erosion og opsprøjt på facade.

Brandvejsforhold er uafklarede. En nødvendig brandvej langs bygningens østlige facade er i skitsen umuliggjort af affaldsrummets placering, og sporet mellem skel og bygningens facade skønnes i skitsen relativt smalt, hvilket også peger på, at der her ikke er plads til en grøft.

Sammenfatning

Forslaget rummer visse funktionsmæssige uhensigtsmæssigheder, som dog nok kunne løses indenfor rammerne af forslaget idé. Forslaget skaber en logistisk og arealmæssig forbedret publikumsoplevelse, men tilbyder ellers ikke noget nyt indenfor rammerne af den stillede funktionsmæssige opgave, som er løst i alt væsentligt. Børnenes skala er i høj grad indarbejdet, og materialevalgene understøtter forslaget målsætning om at skabe en varm glød samt en tryk og venlig stemning.

Intentionen om at ville indpasse sig i konteksten er sympatisk, men falder mellem to stole, når ladens skala søges nedbrudt for at nærme sig landsbyens, og tilføjelsen af nedskalerede elementer får laden til næsten at synes større. Trafik og ankomst er enkelt og gedigent løst, men udtrykket på forpladsen er – som i dag – snarere p-plads end en ankomstplads. Forslaget har en fin vision om at skabe sammenhæng mellem bygning og landskab, som i praksis virker uforløst i kontaktfladen mellem landsbyen og teaterbygningen, hvor disponeringen med fårefold, overkørsler og skærmende beplantning snarere tilgodeser de trafikale forhold end skaber nye relationer mellem landsby og teater.

Teaterets muligheder for at sætte eget aftryk ved at supplere salene og caféen med "teatermagien" gennem stemningsskabende møblering og udstilling er til stede, men afmålt ved rummernes stramt og logistisk styrede dimensioner. Bygningens stærke identitet som lade reducerer teaterpotentialet i det arkitektoniske udtryk og skaber uklarhed om, hvad huset er på trods af de foreslåede røde låger mv. som markører af bygningens teatermæssige indhold.